

Elli Peonidou

From: Antis - Vera Korfioti [korfioti@spidernet.com.cy]
Sent: Τετάρτη, 8 Σεπτεμβρίου 2010 11:15 πμ
To: Elli Peonidou
Subject: Congratulations

Αγαπητέ μας Πανίκο,

Σ' ευχαριστούμε για το καινούργιο σου βιβλίο που μας έστειλες και σε συγχαίρουμε.

Μέσα στις σελίδες του ξετυλίγεται το αειθαλές σου πνεύμα και οι ιστορίες και οι μνήμες που αφηγείσαι μας θέλγουν με την απλότητα της αλήθειας σου και το γλαφυρό σου ύφος.

Πολλούς χαιρετισμούς στην Έλλη.

Και πάλιν τα θερμά μας συγχαρητήρια.

Άντης και Βέρα

Περίεγός 13/11/38

Καζοί μου φίλοι, Έζηη και Παρίκο,

Δέν ἦταν δυνατό νά γράψω ξεχωριστά
στόν καθένα σας μιά και διαβάσω τὰ βιβλία σας
μπαυροβραίνοντας ἀπό τό ἕνα στό ἄλλο.

Ἄλλωστε τὰ διηγήματα τοῦ Παρίκου εἶναι
μιά προέκταση τῶν ποιημάτων τῆς Έζηης
ἐνῶ ὑπογεῖως ἡ ποίηση τῆς Έζηης μετα-
φέρει τὰ βιώματα τοῦ Παρίκου και τίς ἀπο-
χρώσεις τῶν οἰσθημάτων και τῶν ψυχικῶν
διαδέσεις τῶν ἡρώων του.

Ἄλλοι ἄς πάρουμε τὰ πράγματα μέ τή
βαριά. Περὶ ὧντας ἴσως μέσα ἀπό τίς Διαδρο-
μές σου Έζηη ἀποζούθησα μέ εὐχαρίστηση τίς
ἀτραπούς τῆς μνήμης σου ἀφοῦ πρώτα με
προετοίμασε μέ τιν προσηχή στή Λαμπρή
γιά τιν ποιητική διαδρομή. Στά πρώτα ποιή-
ματα συχνά ὑπάρχει μιά ἐπαπαγορά στή μυθολογία
και στήν παράδοση. Πότε μέ τή γέση, πότε μέ
τό μύθο, πότε μέ τὰ πρόσωπα ἢ και τή συνοδεία.
Σε ἄλλα προβάλλει ο Μεσάϊωνας, οἱ ἱππότες, τὰ
ἔδαπτερα. Και σε ὄλα νά ὑφαίνεται τό παρόν
ἄλλοτε μέ τή μουσική ἢ τό φεγγάρι, τόν κηφύτη.
Καθώς ἡ ἀφήγηση και ἡ περιγραφή σάν ἔσωτερικά
στοιχεῖα πζέμονται μέ τέχνη διαπιστώνει και
ἔσωτερικά νά ρέουν οἱ μυστικοί ρυθμοί τῆς ποίησης
σου. Ἐπιγεγμένες οἱ γέσεις και συνδεμένες στήν
ποιητική σταυροβροχία γιά να περάσει ἡ ποίηση

μέ στέμμα. Ἄσχετα ἂν οἱ Μάγοι ἀνοξοῦδαῖνε πζάνο
 αἰστέρι. Καί καδῶς προχωρῶ ἀπό τό ἕνα ποίημα
 στ' ἄλλο τρέχω καί τρέχεις γὰ προζάβουσε ἐνῶ
 τῷ μιτσιωθούδο φηζόσορος ἀνοξοῦδει τή
 μυρωμένη μαίρα του. Μάφαστε πάζι. Κι οἱ Κου-
 ροί με τ' ἀτίδασα μαζί. Κι ἐδῶ με ἐμεῖ
 ἡ ὁμοιομορφία διακριτικά.

Ἡ ποίηση σε καίτε πτωχή τῆς ζωῆς τῆς ἔξου-
 ξαναγυρίζει μέ στιχογραφίσει. Ξαναγυρίζει ἀπρόσπα-
 γεστη ἀλλά πάντα μαζοδεχομένη. Κάποτε
 τῆς στέφνει μηνύματα κρυφά. Ἐπὶ ὄνειρ τῆς
 βρίσκει καταφύγιο. Στιχογραφεῖ τὴν ἀγνωσ-
 τὴν παρυσία, τὸν Τζὺν ἀπὸ τῆ Μάνη. Ἡ ποίηση
 πῖσω ἀπ' ὡτφοίμι να μαρτυρεῖ μιὰ ζωὴ στυγνῆς.
 Νὰ ἱστορεῖ ζωὴς ὅπως τῆς Περικῆς ἀπὸ τῆ
 Πάρισα. Ἡ ἀνηγεῖται μοναξιάς. Ἡ ἔξου πού μέγα
 στή μουσική χάνει τὴν ψυχὴ. Μὴν εἶδατε τὸ γιό
 τῆς τὸν τραγουδιστή.

Ἐστω με ἂν ὁνοῦνε ὄσα ἀγαπᾶνε, ἡ
 ὀφθαλμὸς τῆς εἶναι ἐξεχόμενη. Ἡ εἰρωνεία τῆς γεπτή,
 ἡ ὁμοιομορφία μετρωμένη. Καί κατ' ἐπαράξηση
 ἡ ἔξου γὰ παρουσιάζεται γοητευμένη.

Θοὶ μπορούσαμε γὰ μιζᾶμε με τίς ὥρες γὰ
 τὴν ποίησή σου ἔξου ἀλλά δέξω γὰ πῶ καί ζιζ-
 ζόρια στὸν ἀγαπητὸ μου Πανίκο. Κι ἐπειδὴ
 τὸ πρῶτο πράγμα πού πιάνω ἀπὸ καίτε φοροεχρημα
 εἶναι ἡ ποίηση πρέπει γὰ πῶ πῶς φεύγοντας ἀπὸ τὰ
 ποιήματα τῆς ἔξου καί προχωρώντας στὰ διηγήματα
 τοῦ Πανίκου, πάζι με ποίηση ταξίδεμα.

Τὰ διηγήματά σου πού συντίθενται μέσα

στοις θαλασσιώδεις δρόμους τῆς γῆς του Εκο
 ἢ τοῦ Αραβῶν ἢ τοῦ Παφλαγῶν καὶ πού καταζητῶν
 ἀφῆσε στο χωριό, ἀφῆσε σέ μαγευτικὲς
 ἀναμνήσεις ἀφῆσε στο δάκρυ ἢ στοὺς ἀρνού-
 μενούς, εἶναι μαγνητικὰ πεδία πού σε καθι-
 ζώνουν. Τοὶ πρόσωπα πού ἀνακύβει ἀπὸ τὸ
 παρελθὸν σέρνουν μαζί τους τὸ χωροπαιδί καὶ
 ἀναζητῶν μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ βυθικὸ
 τῶν διηγημάτων. Ἡ αἰτιόσφαιρα τους ἀναδι-
 ναίει φωτῶνα καὶ ἀβίαστα τοποθετεῖται
 μέσθ σ' αὐτὴ ὁ ἀναγκῶνας.

Καὶ εὐεῖ πού Ξευκῶς μὴ ἴστωρίθ στο γνήσιο
 ναυτικὸ ὄμιλο Ἀμφοκότου δὲν ξέρει ποτέ πού δὲ
 σε σεριατικῶς ὁ μύθος του Πανίκου καὶ σέ ποιά
 Ἀρταρκτική δὲ σέ βράζει.

Καὶ τὸ πῶς εὐπνευστικῶς νὰ μὴ ζεῖπει ἡ
 ἔφη σέ κανένα ἀπὸ τὰ διηγήματά σου. Κι ὅταν
 ἀπόφα μίγῃς μὲ φίλους καὶ ὅταν ἀπόφα δὲν
 ἀναφέρεις τὸ ὄνομά σου, ἡ ἔφη βρίσκται στο
 ὑπόσφαιρα νὰ διαβάσει τὴς σκέψεις σου.

Ἡ γλώσσα τῶν διηγημάτων σου εἶναι ἀβίατη,
 προσημῆνη· ἡ ἀφήγησις ροεὶ εὐχάριστα. Ἡ τεχνικὴ
 τῆς σύνθεσῃς ζεῖπει ἀπὸ γοητευτικῆ. Λέξεις
 σημεῖα τὸ κείμενο ἔχει ἐσωτερικὴ ρίθμ καὶ ἐκ-
 μουσικὸς ρυθμὸς ὑποδημῶς ζεῖπει εἰρωνεῖται. Παρ-
 δεῖγμα σὴ σελίδα 27. Καὶ ποιά Ἐπίδαυρος

νὰ χωρέσει τὴς φουκαφίδες τῆς εἰρωνείας σου.
 Αὐτὸ καὶ κείνα πού ἀγάπηδες τόσο πρὸς
 ἀπόφα καὶ κείνα πού σέ πόνεσαν τὰ
 περιγράφεις ἀπὸ μὴ ἀπόσταθι ἔτσι πού νὰ

ἀναδύονται ἀνάχαρτα μέσα ἀπὸ τὴ γραφὴ σου.

Πῶς στ' ἀζητήσια ἀφοῦ ἔδωκες τὰ πρόσωπα
μὲ τοὺς τόσο ἀντικρατικούς κώμους διήλων φίζων
κατάρδων ἐσὺ μὲ τὴν Ἑρην καὶ Σειμνά
ἐνῶ τὰ φωτεινὰ μονοπάτια ταξίδευσαν
ἐκείνη τὴν ἴδια ὥρα. Ἰζώ τὸ εἶδος ὁ
ἀναγνώστης ἀναγνωρίζει ἓνα παιδαγωγικό
Πανικό, θαυμάσιμο μὲ τὶς ἱστορίες πού σε
ἀνεβάθουν στὰ σύννεφα. Καὶ κἀκεῖ τοῦ
διήγημα ἕνας κώμος πού δὲν κφείνει.
ἔτσι, γιὰ νὰ τρεφαινεταὶ ἡ Ἑρην. Καὶ τι
νὰ πει κανεὶς γιὰ τὶς συμπώσεις πού σε
κτυποῦν κατακωλύετα στὸς πῶ ἀναπάντεχο
τόπου, στὶς πῶ ἀναπάντεχες στιγμὲς.

Καὶ δὲν ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ ἐμπνεύσε, ἀπὸ
ὑψινοῦ διήγηματῶν. φτάνει νὰ βρεῖς μιὰ
θόρυβα στὸ Λέντραζ Πάρκ ἢ νὰ κἀνεις
ἓνα περίπατο στὸ δασοῦδι τῆς Περσεῶς γιὰ
νὰ μαζεύεις τοὺς μύθους σου. Ἄλλα μήπως
δὲν τὸ ξέρει ἡ Ἑρην πῶς ὅταν συμφέρωσι ἡμέ-
ρα πᾶς γυρεύοντας ἱστορίες. Μήπως τὴς διαφεύγει
πῶς εἶσαι καὶ ὁ ἴδιος ἕνας μεγάλος παραμυθάς.
Καὶ δὲν πρέπει νὰ κῶδεις ὀλίγη. οἱ
καλύτερες σου στιγμὲς εἶναι ὅταν εἶσαι
τόσο ἀδῶος!

Τεζικά μὲ τὰ παραμύθια μπορεῖ ἕνας νὰ
φθάσει στὴν Ἀζητήσια...

Ἄς ἐπιβουρῆς ὅτι δὲ συνεχίσουμε τὴν κουβέντα μας
σὲ καμιά παραξί... Ὅφρῃζω ὅμως νὰ πῶ πρὶν
τελειώσω πῶς ἦσαν τὰ βιβλία σας μιὰ γοητευτικὴ διαδρο-
μὴ μὴ ἔστω καὶ ἀνσυνάντησε παρασημασιότους. Μὲ τὴν ἀφῆλη
Βέρα Κορφίωτη